

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

setkáváme se u prvního čísla bulletinu v novém roce, proto přijměte ještě jednou velké poděkování za vaši přízeň a podporu a do nového roku přejeme jen to dobré, hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

V minulém čísle jsme začali představovat tým Centra Narovinu. Nyní se vám představí kolegyně, které mají na starosti Adopci na dálku. V květnu 2017 oslavíme už 15 let od založení tohoto projektu, který se vzděláním pomohl přes 4 000 dětem!

Moc děkujeme také všem studentům, kteří zaregovali na naši výzvu stáží. Velice si vážíme této pomoci, která je pro naši or-

ganizaci velkou podporou. O svoji zkušenost se s námi podělila stážistka Anička. Moc rádi přivítáme i další šikovné pomocníky. Neváhejte nás kontaktovat.

A nechybí ani další příspěvky spolupracovníků a dobrovolníků, kteří mají zkušenosti s našimi projekty.

Krásné předjarní období.

Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz

V květnu oslavíme

 15 let
Adopce na dálku

**Díky Vám dostalo přes 4 000
děti šanci na lepší budoucnost
a začaly si plnit své sny**

HLEDAJÍ SE DOBROVOLNÍCI

Hledáme nové lidi pro tým dobrovolníků - především pro „Adopce afrických dětí“ a „Komunitní centrum Ostrov Naděje“, překladatele do AJ, dobrovolníky na zajištění výstav a propagaci projektů, zpracování videí, administrativní výpomoc, specialisty na propagaci na internetu...

SEMINÁŘ PRO ROZVOJ: zajímavé informace z oblasti rozvojové spolupráce a o projektech v Keni, které kladou důraz na trvalou udržitelnost, aktivní přístup při práci s místními komunitami, kulturní odlišnosti i respekt k různorodosti.

KDY A KDO: Seminář proběhne v sobotu 25. března od 10 do 18 hod. v Praze formou diskuzí, sdílení zkušeností, videí i her.

Kurz vede Dana Feminová – zakladatelka a ředitelka Centra Narovinu.

Přihlášky a dotazy: dana.feminova@adopceafrika.cz - mobil: 777 711 911

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme Hanku, Lenku a Jitku

Ahoj, jmenuji se **Hana Jodasová**, pocházím z Moravy, jsem vdaná a mám dvě děti - kluka a holčičku.

Centru Narovinu jsem příležitostně vypomáhala už před svým příchodem do Prahy. Od roku 2005, kdy jsem se do Prahy přestěhovala nastalo, pracuji pro Centrum na plný úvazek. Práce mě opravdu baví, protože jde nejen o administrativní činnost, ale především o pomoc

dětem. Je prima vidět za tou spoustou práce výsledky v tom, kolik dětí úspěšně dostudovalo.

Od toho roku 2005 mně prošlo rukama tisíce dopisů, fotek, vysvědčení... Mám i svoje oblíbené, na které se ráda podívám, některé děti krásně malují. Svůj volný čas ráda trávím prací na zahradě, ale také mě baví šití, malování, výroba šperků... všechny ruční práce.

Jsem moc ráda, že se mohu spolupodílet na tak smysluplném projektu, jako je pomoc dětem, ale největší dík patří adoptivním rodičům, protože jsou to právě oni, kdo pomáhají.

Znáte mě z emailů pod podpisem **Lenka Čapková** a z různých akcí Centra Narovinu, kde jsem nejčastěji u informačního a prodejního stánku. V kanceláři pracuji od dubna 2013 a na starosti mám všechno možné, od komunikace s koordinátory adopcí, adoptivními rodiči a s nairobskou kanceláří, přes kontrolu plateb, vytváření všech možných tabulek až po obchůdek. Je to velmi rozmanité a každý den je tak jiný.

Když zrovna nejsem v práci, tak jsem nejrady v lese. Fascinují mě mechy a lišejníky a vytvářím z nich různá aerária. Také lektoruji přírodovědný kroužek pro Ekodomov, kde s dětmi prozkoumáváme přírodu v okolí školy. Věřím, že hlubší poznání přírody a láska k ní vede ke zdravému rozvoji ve všech oblastech našeho života. Ráda bych toto přenesla i na děti v Keni, protože ochrana přírody a ekologie tam zatím nemá větší hlas.

Mým dalším oblíbeným místem jsou staré industriální stavby, opuštěné továrny a jejich komíny. Ráda cestuji. Největším cestovatelským zážitkem byla samozřejmě Keňa. Ráda ale vyrazím i po Evropě, nejvíc se mi zatím líbilo ve Walesu, nebo po Čechách, mám ráda Jeseníky a Novohradské hory.

Když zbyde čas, vyrábím různé šperky, brože či závěsné dekorace, třeba z přírodnin, které na svých cestách nasbírám. Mými oblíbenými tématy, nejen pro četbu knížek, jsou kompostování, udržitelný rozvoj, přirozená strava a aktuálně plánuji přiblížit se ideálu žití „bezobalu“.

Bydlím kousek za Prahou, takže zdravím především všechny adoptivní rodiče z Řičan :)

Zdravím všechny adoptivní rodiče a další přátele Centra Narovinu, jmenuji se **Jitka Motejzíková** a od ledna 2017 pracuji v Centru jako asistentka zajištění adopcí na dálku. Ve funkci nahrazuji jediného mužského kolegu :) v našem pražském týmu, Pavla, který měl na starosti komunikaci s Keňou, extra platby, zdravotní pojištění a všechno dal-

ší, co je potřeba. Jsem tedy hlavně takový most, přes který chodí dotazy vás, adoptivních rodičů, do Keni, a odpovědi a dotazy od keňských koordinátorů zase zpátky k vám.

Před tím, než jsem začala pracovat v Centru Narovinu, byla jsem učitelkou češtiny na víceletém gymnáziu. Po několika letech působení jsem se ale rozhodla najít si nějakou klidnější práci :) Mým úplně prvním zaměstnáním byla práce v neziskové organizaci, která poskytovala služby rodinám s nedoslýchavými a neslyšícími dětmi. V této

oblasti jsem se pohybovala docela dlouho na to, abych se v neziskovém prostoru cítila dobře a nechtělo se mi opustit místo, kde člověk nemusí přemýšlet nad tím, jestli dělá smysluplnou práci. Návrat do neziskového prostoru tedy byl poměrně jasnou volbou. Těším se na to, co mi nová práce přinese. Vzhledem k tomu, že budu každodenně v kontaktu s úplně jinou kulturou, než jsem byla doposud zvyklá, tak se těším na to, co nového se naučím, a těším se i na to, jaké nové lidi poznám.

A co mimo práci? Nejšťastnější jsem, když můžu běhat po kopcích a lesích, když mám okolo sebe rozsáhlé prostory luk a lesklé hladiny rybníků, když slyším zurčení potůčku a švitoření ptáků. Ráda se podívám na dobrý film a přečtu pěknou knížku se silným příběhem. A dobře je mi i mezi přáteli a jinými inspirativními lidmi. Vedle neskutečně rozmanité přírody jsou vztahy dalším polem, které se nikdy nevycerpá. Vztahy nás navíc obohacují, formují, z nich se učíme... Bez svých přátel a lidí okolo bych to zkrátka nebyla já.

Klub přátel adopce

Díky přeplatkům, které nám věnovali adoptivní rodiče, jsme v prvním trimestru 2017 mohli podpořit celkem 44 dětí, které aktuálně nemají adoptivního rodiče. Tentokrát jsme podpořili žáky/yně a studenty/ky z našeho komunitního centra Ostrov Naděje. Celkem byla mezi ně rozdělena částka 125.600 Kč. Za všechny věnované platby moc děkujeme. A komu pomohly konkrétně?

Částkou 5600 Kč byly podpořeny 4 děti, které chodí na základní školu a zároveň bydlí v našem sirotčinci (52268, 52271, 52550, 52554).

Částkou 2400 Kč bylo podpořeno 7 dětí na základní škole (51330, 51429, 52003, 52064, 52088, 52127, 52204, 52268, 52271) a 30 dětí v mateřské školce (52287, 52307, 52330, 52334, 52337, 52563, 52564, 52566, 52567, 52569, 52570, 52571, 52572, 52573,

52574, 52575, 52578, 52579, 52580, 52581, 52582, 52585, 52586, 52587, 52588, 52589, 52590, 52591, 52592, 52594).

Částkou 4800 Kč byli podpořeni 3 středoškoláci (51346, 51400, 51743).

Pro všechny hledáme nové adoptivní rodiče. Podívejte se na příběhy do naší databáze dětí volných k adopci.

Na účtu Klubu přátel Adopce, kam lze přispět jednorázovou částkou, anebo posílat pravidelné příspěvky během celého roku, se 31. 12. 2016 nashromáždilo 1 888 Kč. **Pokud byste chtěli Klub přátel podpořit, číslo sbírkového účtu je 107-6829480277/0100 a variabilní symbol 800.** Děkujeme za podporu.

Lenka Čapková

Hledáme adoptivního rodiče pro Gilacka

Gilack (ID 52268) se narodil jako druhý nejstarší z celkem čtyř dětí. Oba rodiče mu zemřeli, a protože se o děti neměl kdo postarat, byly rozděleny. Gilack se spolu s bratrem dostal k tetě, která navíc pečuje o své dvě děti. Teta prodávala zeleninu a její průměrný příjem byl 470 Kč měsíčně, což nestačilo na pokrytí ani základních potřeb rodiny. Navíc situace v rodině nebyla pro rozvoj dítěte nijak příznivá. Proto byl umístěn v sirotčinci „Ostrov naděje“. Na začátku byl velmi bázlivý a moc se nezapojoval do interakce s ostatními dětmi. Nyní však již vše dohnal. Ve škole ho baví především matematika. Rád hraje fotbal, dělá vždy brankáře. Chlapec od ledna 2017 nemá adoptivního rodiče, a tak pro něj hledáme nového.

Proč jsem se přihlásila na stáž do Centra Narovinu?

Povědomí o této neziskové organizaci jsem měla již dlouhou dobu, zejména díky projektu Adopce na dálku, prostřednictvím kterého moje třída na gymnáziu finančně podporovala jednoho chlapečka v Keni. Nyní v lednu a únoru mám před začátkem letního semestru dva měsíce volna, a tak jsem se rozhodla naložit se svým časem smysluplně. Formou dobrovolné činnosti se zapojuji do chodu organizace – pomáhám s administrativou projektu adopcí a také oslovuji kavárny s nabídkou prodeje keňské kávy. Již jsem měla několik schůzek a doufám, že se podaří navázat dlouhodobější spolupráce. Z této stáže mohou čerpat i po profesionální stránce, protože poznávám, jak funguje řízení projektů v neziskové sféře. Stáž vřele doporučuji všem zájemcům.

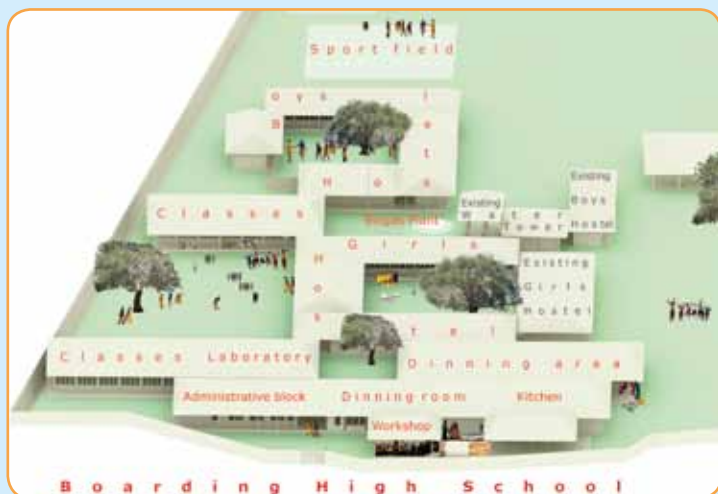
Anna Vondráčková

Zajímá Vás rozvojová problematika a chcete získat zkušenosti s fungováním neziskové organizace? Jste komunikativní, kreativní a rádi se učíte novým věcem? Není pro vás překážkou komunikace v angličtině a práce na počítači? Tak i Vám můžeme nabídnout stáž v naší organizaci. Přihlášky prosím posílejte na info@centrumnarovinu.cz. Děkujeme.

Aktuálne správy z komunitného centra na ostrove Rusinga, západná Keňa

Pokračuje výstavba strednej školy, realizovaná z prostriedkov oficiálnej rozvojovej pomoci Slovenskej republiky SlovakAid. V januári 2017 bola otvorená ďalšia trieda, boli prijatí noví študenti, finálne dokončenie školy je naplánované na leto 2017. Termín slávnostného oficiálneho otvorenia v septembri 2017 (na ktoré ste všetci srdečne pozvaní) bude upresnený dodatočne.

Komunitné centrum bolo koncom roka 2016 po niekoľkých rokoch čakania úspešne pripojená na verejnú elektrickú sieť. Projekt strednej internátnej školy vo výstavbe, vrátane novej kuchyne a jedálne.

Napriek tomu, že škola ešte nie je dokončená, postupne od januára 2016 otvárame každý rok novú triedu. Samostatné nádvorcia jednotlivých častí (dievčenský internát, chlapčenský internát, školský dvor s triedami atď) budú doplnené o zeleň a dokončené až na záver, keďže plochy sú stále potrebné pre stavebné práce a materiál.

Všetci študenti strednej školy bývajú na internáte, sú veľmi spokojní s izbami, ktoré majú veľa svetla, neprehrievajú sa a majú dostatok priestoru aj na individuálne štúdium.

Objekt jedálne s kuchyňou pred dokončením, prebieha zasklievanie okien.

Nová jedáleň bude mať hlavnú časť ako univerzálny krytý exteriérový priestor, ktorý sa už teraz pred dokončením využíva na množstvo akcií, prebiehal tu zápis nových študentov, organizujú sa tu predstavenia detí, hudobné večierky, stretnutia komunity atď.

Laboratórium pár hodín pred posledným vyčistením a spustením do prevádzky.

Výučba v nových triedach strednej školy.

V rámci projektu financovaného vďaka SlovakAid je zabezpečená aj prevádzka zdravotného strediska, ktoré je súčasťou komunitného centra, fungovanie momentálne komplikuje celoštátny štrajk lekárov, ktorý trvá už druhý mesiac od 5. 12. 2016. V stredisku máme mimoriadnu situáciu, zvýšený počet pacientov a zvýšený počet novonarodených detí. Klinika má zabezpečené financovanie len do konca IX/2017, intenzívne pracujeme na získaní nového financovania, nových sponzorov, ktorí by prevzali náklady na prevádzku, ktorú nie je možné zabezpečiť výlučne z poplatkov pacientov.

Chov rýb na Viktóriinom jazere pokračuje, po prvom chove, ktorý zatiaľ nepriniesol očakávané výsledky, má druhý chov už teraz po prvých dvoch mesiacoch ďaleko lepšie výsledky, založenie farmy bolo rovnako financované vďaka SlovakAid.

Projekt komunitného centra je veľmi komplexný, našim prvoradým cieľom je postupné zvyšovanie udržateľnosti, veľmi radi privítame záujemcov o pomoc s realizáciou a rozvojom, srdečná vďaka.

25. 1. 2017
Miriam Lišková

V pozadí na ľavej strane areál komunitného centra, v popredí na vode rybia farma.

Co je nového ve fundraisingu?

Konec roku a jeho začátek byl ve znamení GRANTŮ. Buď jsem žádosti psala, či čekala na jejich výsledky. Podali jsme např. žádost k mezinárodní nadaci The Global Innovation Fund, která podporuje především sociální inovaci ve světě. Projekt jsme zaměřili na založení rybářského družstva, což by pro celou místní komunitu na Rusinga Island znamenalo velký zlom k lepším zítřkům (stabilní výtěžky, výhodné vyjednávací a výkupní podmínky, snížení prostituce a celkové zlepšení socioekonomických podmínek). Stále čekáme na výsledky podané žádosti u The Christensen Fund pro Ostrov Naděje v Keni. Celý závěr roku jsme napjatě očekávali vyhlášení výběrového řízení ČRA, kam jsme podali dva projekty (na posílení kapacit malých a středních organizací a na osvětu). Výsledky se opozdily, proto jsme si mohli ještě s nadějí užít silvestr. Až po Novém roce jsme

zjistili, že v rámci osvěty podpořili pouze jeden projekt (my jsme byli v hodnocení druhí) a v rámci kapacit podpořili spíše velké zaběhnuté organizace než malé a střední, pro které byla výzva primárně vypsána. Neklesli jsme ale na duchu a hned začali psát projektovou žádost na nově vypsanou výzvu humanitární pomoci od MZV ČR, kam zahrnuli i Keňu. Také jsme podali žádost o zahrnutí do projektu Čtení pomáhá a žádost na zdvojnásobení výtěžku z benefiční akce, která proběhne v dubnu/květnu, u nadace Divoké husy. Granty jsou jako sázka do loterie – ale jedno je jisté – „Kdo nehraje, nevyhraje“ :), tak to zkusíme dál. Všem Vám přeji šťastný nový rok a energii do nových životních šancí a dobrodružství.

Helena Andrejová

Od adopce k férovému obchůdku

Psal se rok 2013. Rodiče žáků mé třídy (tenkrát sekundy) převzali na dobu tří let Adopci na dálku Wycliffa Migiro z Keni, kterého do té doby podporovali studenti, kteří v roce 2013 odmaturovali. Chtěla bych jim touto cestou poděkovat.

Nejdříve za to, že výběr příspěvků byl bezproblémový, ale také za to, že jsme touto formou udělali jakýsi krůček v uvědomění, že vzdělávání není všude na světě samozřejmostí.

V roce 2016 jsme dle smlouvy adopci ukončili. V dopise, který potvrzoval ukončení smlouvy, jsem obdržela „za odměnu“ vzorek pravé kávy z Keni s odkazem na férový obchůdek. Sice jsem se nemohla s kávou podělit se všemi rodiči, ale s poděkováním jsem přeposlala odkaz na stránky férového obchůdku.

Sama za sebe jsem byla hned po prohlédnutí nabízených výrobků nadšená a ihned v čase vánočním sepsala objednávku. A nadšení bylo ještě umocněno radostí, když jsme po doručení balíku s dcerou vybalovali sloníky, svícný, misky, náušnice, a to vše provoněné kávou a čajem.

Wycliffe r. 2016 ukončil vzdělání na střední škole. Nepokračoval v dalším studiu, a tak nám přišlo oznámení o přeplatku v naší adopci. A tady opět patří poděkování rodičům, protože se rozhodli věnovat částku 4 800 Kč na Ostrov Naděje. Tak ať poslouží opět na správném místě.

Milena Hyklová

Férový obchůdek pomáhá dětem z komunitního centra Ostrov Naděje v Keni

že se nám zákazníci vracejí, chutná jim čaj i káva a přináší jim radost zboží, které od keňských výrobců dovážíme. V listopa-

Děkujeme všem, kteří nakupují výrobky z Férového obchůdku a podporují tak děti z projektu Ostrov Naděje na Rusinga Island, kterým je výtěžek věnován. Velmi nás těší,

du a prosinci je také vždy velký zájem o firemní balíčky, které darují firmy svým zaměstnancům či obchodním partnerům. V roce 2015 byl celkový počet objednávek 82, loni se zvýšil na 192.

V roce 2015 jsme výtěžkem z Férového obchůdku podpořili dostavění a dovybavení jídelny a kuchyně Ostrova Naděje, která má denně 500 strážníků.

Děkujeme a těšíme se na další objednávky během celého roku.

Simona Heřtusová

Cesta na Ostrov Naděje a návštěva adoptivního syna Cindyho

Je to rok a půl, co jsem se po mnoholetém přání adoptovat si africké dítě rozhodla svůj dlouhodobý záměr zrealizovat. Začala jsem vyhledávat, jaké jsou v tomto směru možnosti, kolik a jaké organizace adopci umožňuje a jaké jsou jejich celkové cíle. Objevila jsem Centrum Narovinu a měla jsem jasno. Adopce sama o sobě může změnit život jednotlivce, který ale potřebuje celé funkční společenství pro to, aby se mohl vzdělávat, setkávat s lidmi, kteří mu dávají prostor a prostředky pro seberealizaci, a také důvěru v to, že školní docházka je jen první krok k dospělému životu se všemi možnostmi, ve které doufá. Přesně tím je komunitní centrum Ostrov Naděje, které Centrum Narovinu na Rusinga Island v Keni vybudovalo. Zápal a schopnosti členů organizace si mě získaly a už jsem jen hledala, jakému sirotkovi mohu pomáhat. Můj adoptivní chlapec se jmenuje Cindy Tonny Omondi, žije nedaleko města Kisumu, dnes už je mu 15 let a chodí do osmé třídy Ogada Primary school.

Radost z jeho studií a zájem o činnost Ostrova Naděje mě motivovaly k aktivní participaci v této organizaci. Síla fotografie mě fascinuje od dětství, vystudovala jsem fotografickou školu a po různých životních zkušenostech pomohla nafotit autentické keňské výrobky a modernizovat tak e-shop. Netrvalo dlouho a účast na dálku už mi nestačila. Toužila jsem cítit a zažít atmosféru Ostrova, osobně se setkat s lidmi, kteří zde odvádějí obdivuhodnou činnost. Mým přáním bylo vytvořit z fotografií putovní prodejní výstavy ve vybraných městech ČR, jejichž případný výtěžek bych ráda darovala na další rozvoj Centra Narovinu.

Na Ostrov Naděje jsem společně s Danou Feminovou přicestovala večer 12. ledna a strávila zde tři a půl dne. Akorát se zde druhý den konal otevřený den se slavnostním ceremoniálem

promoce dětí z mateřské školky do první třídy základní školy s doprovodným programem. Byl to skok rovnýma nohama do místní kultury: jejich tance, slavnostní šaty, čiré veselí a očekávání.

Ve školách výuka probíhá od pondělí do pátku, děti mají své lavice po jednom či po dvou, stolky se dají vyklápat a malí školáci si do nich mohou ukládat své sešity a ostatní pomůcky. Víkendy jsou na Ostrově klidnější, děti se učí, uklízí si své pokoje v internátech, perou a věší prádlo, věnují se ručním pracím. O nedělích jsou zvyklé chodit na mše do kostelů v okolních vesnicích, kde se vesele tančí a zpívá. Přesně tak, jak si to představíme, když se řekne gospel. Ostrov je pro své studenty domovem vždy na tři měsíce, potom mají krátké prázdniny, než začne další semestr a volné týdny tak tráví se svými příbuznými.

V pondělí 16. ledna jsem opustila Rusinga Island a vydala se navštívit Cindyho i jeho rodinu, která mě pohostila i přes vlastní nedostatek a já si každou minutu v jeho domově uvědomovala, jaká výsada je narodit se v Evropě a mít to privilegium částí svého spokojeného života zásadně ovlivnit život ne jeden, ale celé rodiny, která se díky podpoře může odrazit a začít o tolik lepší budoucnost. Cindy mě provedl i svou školou a já tak viděla místo, o kterém mi rád píše ve svých dopisech.

Ostrov Naděje zcela odpovídá svému jménu. Jedinečný projekt funkčního plnohodnotného zázemí pro děti, které ho nejvíc potřebují, realizuje do té doby nepředstavitelný ostrůvek naděje ve zlepšení současných životních podmínek.

Během své cesty jsem se vypravila i do slumu v Nairobi, který je naopak ukazatelem toho, jak mohou místní lidé žít, když nemají lepší příležitost.

Jsem vděčná české i nairobské pobočce Centra Narovinu za úsilí, které projektu věnují, ředitelce Daně Feminové za společnost při objevování Ostrova. Je krásné být toho celého součástí a podílet se na tom. Za zájem o dobrou věc děkuji i Vám.

Evelína Milfortová

Partnerství mezi českými a keňskými školami

Do partnerského programu, který probíhal od ledna 2014 do prosince 2016, bylo zapojeno celkem 11 škol z celé České republiky a 11 škol z Keni. Během dvou let spolu partnerské školy komunikovaly nad tématy Země, ve které žijeme a moje škola, Moje rodina a kdo jsem, Přání pro partnerskou školu. Ve druhém roce to byl Volný čas, Koloběh roku a Zvyky a tradice. Školám byla nápomocna jednoduchá metodika s tipy na workshopy, hry a zpracování témat.

Ve třetím roce partnersví, v lednu 2016, jsme školám nabídli ke společnému zpracování téma Zdraví, Hudba a Doprava. Z důvodu omezených pracovních i finančních kapacit Centra Narovinu, jsme byli nuceni v programu udělat pár změn. Komunikace probíhala přímo mezi školami, školy si stanovovaly často svá vlastní témata, doprovodné aktivity i časový harmonogram.

A jak hodnotí partnerství některé české školy?

ZŠ Mladá Boleslav, paní Pilvovská: „Všechny zásilky, které jsme posílali do Keni, v pořádku dorazily, protože na ně part-

nerská škola vždy reagovala. Děkovali nám za materiály k výuce, které posíláme (pexesa, kartičky apod.) i za výkresy. Z Keni chodí videa, plakáty, výkresy, fotografie a dopisy. Naše děti se na novou zásilku vždy velmi těší.“

ZŠ Řečany nad Labem, paní Doubravová: „Loni jsme odeslali partnerské škole dva balíčky a dva jsme dostali. Snažili jsme se psát o aktuálních tématech, partnerská škola nám poslala tematické obrázky - záliby dětí, hudební nástroje a významné osobnosti, my jsme zasílali vyrobené létající papírové draky, obrázky zvířat, vánoční přání. Potěšil nás dopis od partnerské školy, kde škola píše, jak moc pro ně a hlavně pro děti znamená naše spolupráce a naděje, že někde daleko za mořem mají kamarády. Všechny pozdravujeme i v Keni a těšíme se na spolupráci i v tomto školním roce.“

ZŠ Odolená Voda, paní Netíková: „S dětmi jsme například

namalovali obrázky s tématem našeho zdravotnictví, přidali obrázek medvídky a vše se zalaminovalo a rozstříhalo na puzzle. Dalším tématem byla hudba. A tak nás napadla výroba hudebních nástrojů z běžně dostupných věcí např. plastové lžičky, obaly od kinder vajec, krabičky od sýrů, rýže. Přidali jsme obrázky houslových klíčů, nástrojů a CD s českými lidovými písněmi.“

MŠ Soběslav, paní Krejčová: „Účastnili jsme se všech stanovených témat, proběhla výměna zpracovaných témat a workshopy nad tématem. Rizikem pro pochopení a návaznost byl časový horizont, kdy projekt přecházel z jednoho školního roku do druhého a nebyla návaznost, neboť skupina dětí, která téma připravovala, byla již poté v základní škole.“

MŠ Vlčava, paní Čadilová: „Děti vždy potěší, když z Keni dostanou fotografie a vidí své výrobky a dopisy, které keňským kamarádům poslaly.“

Simona Heřtusová

